RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 224.918 van 1 oktober 2013
in de zaak A. 210.169/XII-7452

In zake: de NV ATB EQUIPMENTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Claude Verheyleweghen
kantoor houdend te 1785 Merchtem
Kalkovenlaan 75-77
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

BPOST, NV van publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kathleen De hornois
kantoor houdend te 1831 Diegem
Berkenlaan 8A
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV INTERMES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Verhaegen
kantoor houdend te 2970 Schilde
Vloeyenbergdreef 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 september 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van "een niet gedateerde, gemotiveerde beslissing houdende gunning van de opdracht tot aanneming van diensten inzake ijking van balansen, bijzonder bestek nr. 2012-1-083, bevattende 10 pagina's van BPOST N.V. van publiek recht waarbij de

opdracht tot aanneming van diensten inzake ijking van balansen (bijzonder bestek nr. 2012-1-083) werd toegewezen aan de N.V. Intermes", en tot het opleggen aan de nv van publiek recht BPOST van een dwangsom van 250.000 euro, "indien zij een raamovereenkomst zou aangaan met de NV Intermes […] die de gunning van de opdracht verkreeg".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 18 september 2013 heeft de nv Intermes gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2013, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Claude Verheyleweghen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaten Katleen De hornois en Ine Van Herck, die verschijnen voor de verwerende partij, en advocaat Stijn Schütt, die loco advocaat Koen Verhaegen verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft een onderhandelingsprocedure met bekendmaking uit voor een opdracht van diensten, met als voorwerp "(Her)ijking van balansen in het netwerk van bpost".

De geraamde waarde van de opdracht - volgens de aankondiging een raamovereenkomst met een looptijd van 3 jaar, bedraagt 750.000 euro, btw niet inbegrepen.

3.2 De aankondiging van de opdracht wordt op 8 januari 2013 bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen en op 19 januari 2013 in het Publicatieblad van de Europese Unie.

3.3. De nv ATB Equipments, de nv Bascules Robbe, de nv Intermes en de nv Mettler-Toledo dienen een kandidatuur in. Blijkbaar op 23 april 2013 beslist verwerende partij hen te selecteren en uit te nodigen een offerte in te dienen.

3.4. Met een e-mail van 7 mei 2013 wordt aan de vier geselecteerde kandidaten het bijzonder bestek "inzake de gunning van de opdracht tot herijking van de balansen bij bpost" nr. 2012-1-083 meegedeeld alsook het erratum dat in artikel 1.7 f de planning met stappen van de procedure vervangt.

Artikel 1.7 bevat de "planning van de gunningsprocedure".

Artikel 1.8 bepaalt de volgende gunningscriteria:

"

TCO (Total Cost of Ownership) De prijs van de herijking per type balans, forfaitaire verplaatsingskosten, uurloon, andere kosten	50%
Voorgestelde planning en werkwijze Planning van de herijking, voorgestelde werkwijze,...	30%
Voorstel van dataverwerking Gebruiksvriendelijkheid, bridge met informatica	20%

Opdrachtgever, overdraagbaarheid, …	

”.

3.5 De vier geselecteerde kandidaten dienen vervolgens een offerte.

De in artikel 1.7 van het bestek vereiste individuele presentaties van de offertes worden blijkens de nota georganiseerd op 14, 18 en 21 juni 2013. Op 27 juni 2013 worden alle inschrijvers bij e-mail dezelfde vragenlijst en landkaart met het “RSS Network & Clusters” bezorgd. Aan verzoekende partij wordt bijkomend gevraagd te bevestigen dat de voorgestelde prijs voor herijking geldt voor alle soorten balansen. Er wordt, zoals aan de andere inschrijvers, gevraagd ten laatste op donderdag 4 juli 2013 een antwoord te geven.

De inschrijvers nv Intermes, de nv Bascules Robbe en de nv Mettler-Toledo dienen via e-mail op respectievelijk 27 juni, 2 juli en 3 juli 2013 hun antwoorden in. Verzoekende partij antwoordt pas op 8 juli 2013.

Voordien en nadien werden met haar ook e-mails gewisseld over de planning van een vergadering.

Intussen werd blijkbaar op grond van de ingediende offertes en ontvangen antwoorden op de vragenlijst een shortlist opgesteld en onderhandeld met de nv Intermes en de nv Mettler-Toledo. Deze dienden elk ook een BAFO in.

Aangezien verzoekende partij niet werd opgenomen op de shortlist werd volgens de nota geen nieuwe afspraak vastgelegd.

Bij e-mail van 12 augustus 2013 vraagt verzoekende partij of er al nieuws is en op 13 augustus 2013 antwoordt verwerende partij dat de analyse van alle offertes werd gedaan en dat in de loop van de volgende week de beslissing wordt meegedeeld.

3.6. Dit leidt uiteindelijk tot een niet gedateerde beslissing waarbij de opdracht wordt gegund aan de nv Intermes. Daarin wordt bij de vergelijking van de offertes, bij de beoordeling van het gunningscriterium "voorgestelde werkwijze en planning", onder "optimalisatie van de planning", "duur van de herijking" en "keurders" en bij de beoordeling van het gunningscriterium "Voorstel van dataverwerking" onder "Beschikbaarheid gegevens" onder meer vermeld dat, gelet op de niet-tijdigheid van de door verzoekende partij ingediende antwoorden, enkel rekening werd gehouden met de informatie in haar aanvankelijke offerte.

Dit is de bestreden beslissing.

3.7. Met een aangetekende brief gedateerd en verzonden 28 augustus 2013 deelt verwerende partij deze gemotiveerde beslissing mee aan verzoekende partij.

3.8. Voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend op 11 september 2013.

IV. Tussenkomst

4. De verzoekende partij tot tussenkomst blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. De schorsingsvoorwaarden

5.1. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5.2. Te dezen is evenwel de wet van 23 december 2009 ‘tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ nog van toepassing.

Luidens het door voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VI. Onderzoek van de middelen

6. Ter terechtzitting doet verzoekende partij afstand van haar eerste en derde middel. Hierna zal dan ook enkel het tweede middel worden onderzocht.

Uiteenzetting van het tweede middel

7. Verzoekende partij steunt een tweede middel op de schending van “de algemene rechtsbeginselen van rechtszekerheid, zorgvuldigheid en redelijkheid van de formele en materiële motiveringsplicht overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het Bijzonder Bestek inzake gunning van de opdracht tot (her)ijking van de balansen bij BPOST, nr. 212-1-083 meer in het bijzonder artikel 1.7”, “[d]oordat het artikel 1.7 geen sanctie voorziet bij het laattijdig indienen van antwoorden en doordat verwerende partij niet is ingegaan op een verlening van de antwoordtermijn”.

In de toelichting benadrukt zij in de eerste plaats, dat dit artikel 1.7 bepaalt dat de opdrachtgever in elke stap van de gunningsprocedure schriftelijk bijkomende inlichtingen en informatie kan opvragen bij de inschrijvers, dat de inschrijvers deze vragen moeten beantwoorden binnen de drie werkdagen en per kerende aan de opdrachtgever moeten mededelen dat een langere termijn noodzakelijk is. Vervolgens betoogt zij:

> "Met e-mail van 28 juni 2013 vroeg mijn verzoekende partij aan verwerende partij een lijst met de adressen van alle postpunten teneinde te kunnen voldoen aan alle vragen. (stuk 11 — bundel 1). Mijn verzoekende partij had deze nodig ten einde de prijs mbt de verplaatsingskosten te kunnen optimaliseren.
> Verwerende partij antwoordde daarop op 2 juli dat dit verder uitgediept zou worden in een tweede gesprek en stuurde een landkaart van België op echter zonder adressen. (stuk 12 — bundel 1)
> Op vrijdag 5 juli vroeg de heer TALLUTO, afgevaardigd bestuurder van mijn verzoekende partij uitstel tot de maandag daarop aangezien zijn BELAC gecertifieerde bediende de heer Thirion in verlof was. (stuk 13-bundel 1)
> De maandag daarop werden de antwoorden wel degelijk opgestuurd naar verwerende partij. (stuk--14 bundel 1).
> Bij het lezen van de bestreden beslissing zal u Raad opmerken dat verwerende partij bij de evaluatie geen rekening heeft gehouden met de antwoorden die mijn verzoekende partij had verleend op maandag 8 juli 2013.
> De rubriek 1.7 van het Bijzondere Bestek voorziet dat men een uitstel kan vragen, hetgeen mijn verzoekende partij gedaan heeft.
> Verwerende partij is hierop niet ingegaan nnaar heeft de indruk gewekt door mijn verzoekende partij uit te nodigen voor een gesprek, dat zij de antwoorden in aanmerking zou nemen.
> Door dit niet te doen schendt verwerende partij de algemene rechtsbeginselen".

Zij betoogt voorts dat dit artikel 1.7 geen bijzondere sanctie bepaalt in geval van niet-tijdige mededeling van antwoorden, dat artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek vereist dat overeenkomsten ter goeder trouw worden uitgevoerd en:

> "Het Hof van Cassatie heeft zich daaromtrent ettelijke malen uitgesproken en in het bijzonder heeft het Hof van Cassatie reeds gesteld dat de uitvoering ter goeder trouw van overeenkomsten ook vereist dat wanneer

een partij een sanctie wil opleggen, hi] deze in zijn laatste aannnaning ook dient te vermelden.
Dit principe kan vergeleken worden met het algemeen rechtsbeginsel van rechtszekerheid, zorgvuldigheid en redelijkheid.
Door de sanctie niet te vermelden in rubriek 1.7 zijn deze principes geschonden".

Vervolgens doet verzoekende partij gelden dat in de bestreden beslissing geen nadere andere motivering wordt gegeven waarom er geen rekening werd gehouden met de bijkomende informatie en dat "Zoals gesteld, […] de verwijdering of het niet in ogenschouw nemen van laattijdige antwoorden niet onder de formele en materiële motiveringsplicht [kan] vallen, daar rubriek 1.7 van het Bijzonder Bestek geen sanctie voorziet".

Ten slotte betoogt zij dat, door het ten onrechte weren van haar antwoorden, bij de evaluatie van diverse gunningscriteria aan haar offerte geen punten werden toegekend, geeft zij aan hoe de scores hadden moeten zijn indien wel rekening werd gehouden met die antwoorden, dat de beoordeling voorafgaand aan de shortlist dan totaal anders was geweest, namelijk dat haar offerte dan als eerste zou zijn gerangschikt met 86,47 op 100, en dat zij door haar uitsluiting uit de onderhandelingen ook geen "best and final offer" kon indienen. Zij vermeldt nog dat op een totaal van 3.058 te ijken balansen er 2.968 zijn die destijds verkocht werden door haar, en haar prijs de beste was nu zij daar 50 op 50 scoort terwijl de prijs van de nv Intermes de hoogste moet zijn nu deze een score kreeg van 32,56.

Beoordeling

8. In de mate dat tussenkomende partij opmerkt dat het middel niet ontvankelijk is in zoverre het steunt op de schending van de algemene rechtsbeginselen van rechtszekerheid, zorgvuldigheid en redelijkheid nu verzoekende partij nalaat aan te tonen dat de door "haar ingeroepen algemene rechtsbeginselen bestaan, in de zin dat zij zouden deel uitmaken van het positief Belgisch recht", kan worden volstaan met de vaststelling dat volgens de rechtspraak van de Raad van State, onder meer recent nog 's Raads arrest nr. 222.953 van 22 maart 2013, cvba Typographics, schendingen van het rechtszekerheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk

bestuur kunnen worden ingeroepen als ontvankelijke middelen om een vordering zoals de voorliggende, bij de Raad van State te ondersteunen.

In de mate dat tussenkomende partij opwerpt dat ook niet wordt uitgelegd op welke wijze deze beginselen geschonden werden, blijkt voorts uit het middel afdoende dat verzoekende partij die beginselen geschonden acht omdat geen rekening wordt gehouden met haar antwoorden omdat deze niet-tijdig zijn terwijl zij uitstel vroeg, uitgenodigd werd op een vergadering en artikel 1.7 van het bestek geen sanctie bevat.

9. Het ingeroepen artikel 1.7 van het bijzonder bestek bepaalt onder meer:

> "De Opdrachtgever kan eveneens in elke stap van de gunningsprocedure schriftelijk bijkomende inlichtingen en informatie opvragen bij de Inschrijvers. De Inschrijvers dienen deze vragen om verduidelijking of bijkomende informatie te beantwoorden binnen de drie (3) werkdagen. Indien een langere termijn noodzakelijk is, dienen zij deze termijn per kerende aan de Opdrachtgever mee te delen".

10. Uit het dossier blijkt dat verzoekende partij bij e-mail van 27 juni 2013, zoals alle andere inschrijvers, wordt gevraagd ten laatste op donderdag 4 juli 2013 antwoord te geven op de bijgevoegde vragenlijst; aan verzoekende partij wordt bijkomend gevraagd te bevestigen dat de voorgestelde prijs voor herijking geldt voor alle soorten balansen.

Verzoekende partij bevestigt bij e-mail van 28 juni 2013 deze vragenlijst te hebben ontvangen en meldt de antwoorden "ASAP" te sturen. Zij vraagt haar intussen een lijst te sturen met de adressen van alle postpunten. Bij e-mail van 1 juli 2013 antwoordt verwerende partij dat zij "op dit ogenblik geen lijst met de adressen van de postpunten [kan] bezorgen".

Bij e-mail van 2 juli 2013 deelt verwerende partij mee:

> "Nadat we deze week jullie antwoorden zullen ontvangen hebben op onze vragen ivm de herijking van de balansen, willen we dit verder uitdiepen in een tweede gesprek met jullie.
> We zouden dit gesprek graag plannen ofwel op woensdag 10 juli om 15u ofwel op vrijdagnamiddag 12 juli om 14u of 15u.
> Indien dit mogelijk is, graag jullie voorkeur voor één van deze data".

Verzoekende partij vraagt bij e-mail van 2 juli 2013 vrijdag 12 juli 2013 om 14 u als afspraak te noteren en de managing director Talluto deelt mee dat hij zal komen met Christian Tihon voor alle "technische & logistieke aanvragen". Verwerende partij bevestigt dezelfde dag deze afspraak en verzoekende partij antwoordt dat dit werd genoteerd.

Bij e-mail van vrijdag 5 juli 2013 deelt verzoekende partij het volgende mee:

> "Mij excuses voor de vertraging..
> lk heb u niet vergeten....maar ik was dikwijls op de baan deze laatste dagen....en ik verwachtte van Christian technische antwoorden, die in verlof was.
> lk ga mijn best doen voor vandaag ten laste Maandag s'morgen !".

Met de volgende e-mail van 8 juli 2013 deelt zij uiteindelijk de gevraagde antwoorden mee:

> "Onze verontschuldigingen voor deze late respons.
> Gelieve in bijlage de antwoorden op de bijkomende vragen te willen vinden.
> Wij zien elkaar vrijdag a.s. om 14.00u maar aarzel niet mij te contacteren voor bijkomende informatie.
> […]"

Anders dan verzoekende partij opwerpt, blijkt niet prima facie dat verwerende partij door vervolgens bij de vergelijking van de offertes en het opstellen van de short-list en uiteindelijk gunning met deze antwoorden van

verzoekende partij geen rekening te houden, de ingeroepen beginselen heeft geschonden.

Integendeel lijkt het beginsel van gelijke behandeling van alle inschrijvers te veronderstellen dat elke inschrijver dezelfde tijd krijgt om te antwoorden op een identieke vragenlijst. In dat licht lijkt het dan ook niet relevant dat artikel 1.7 van het bestek geen sanctie bepaalt wanneer niet binnen de daar bepaalde termijn van 3 dagen geantwoord wordt op de gevraagde informatie. Dit artikel 1.7 bepaalt weliswaar dat uitstel gevraagd kan worden maar dit dient te gebeuren "per kerende". Te dezen werd door verwerende partij trouwens een langere antwoordtermijn toegekend dan bepaald in artikel 1.7 zodat de vraag rijst of deze vragen wel kaderen in dat artikel 1.7.

Daargelaten de vraag of verzoekende partij al voldoende duidelijk uitstel vroeg in de voormelde e-mail van 5 juli 2013, lijkt in ieder geval bezwaarlijk voldaan aan die vereiste "per kerende" uitstel te vragen, wanneer verzoekende partij pas in een e-mail van 5 juli 2013, dus na de toegekende termijn, meldt dat zij zal proberen nog die dag te antwoorden dan wel in ieder geval 8 juli 2013. Aangezien dan al geantwoord was door de andere inschrijvers, mocht verwerende partij zo lijkt het, niet zonder het gelijkheidsbeginsel te schenden uitstel geven of rekening houden met de laattijdige antwoorden van verzoekende partij.

Reeds uit de planning en verbeterde planning "termijnen procedure" in dat artikel 1.7 blijkt trouwens het belang van de data in die planning en de naleving ervan. Zo wordt uitdrukkelijk bepaald: "bovenstaande data wordt door de Inschrijver niet afgeweken tenzij de Opdrachtgever hier uitzonderlijk en schriftelijk goedkeuring voor verleent. Indien er een afwijking verleend wordt, zal deze voor alle inschrijvers van toepassing zijn. ". Te dezen blijkt geen schriftelijk uitstel verleend en mocht, zo lijkt, dit op 5 juli 2013 ook niet meer worden verleend aan de andere inschrijvers, die immers reeds tussen 27 juni en 3 juli 2013 hadden geantwoord.

Evenmin toont verzoekende partij aan dat zij niet eerder kon antwoorden of uitstel vragen bijvoorbeeld in de e-mail van 28 juni 2013 waarin ontvangst van de vragenlijst wordt bevestigd; integendeel schrijft verzoekende partij daarin zelf dat zij de antwoorden "ASAP" zal sturen.

In de mate dat zij opmerkt dat zij de adressen van alle postpunten nodig had om "te kunnen voldoen aan alle vragen" en dit bedoeld zou zijn als reden dat niet vroeger kon worden geantwoord, wordt dit niet concreet aangetoond. Er kan enkel worden vastgesteld dat zij via de e-mail van 27 juni 2013 zoals de andere inschrijvers een landkaart met het "RSS Network & Clusters" kreeg, dat dit de andere inschrijvers blijkbaar in staat stelde tijdig te antwoorden, dat verzoekende partij op 28 juni 2013 weliswaar vraagt een lijst op te sturen met de adressen van alle postpunten maar dan niet aangeeft dat zij zonder die lijst niet kan antwoorden, en zulks ook niet nadat haar op 1 juli 2013 werd meegedeeld dat op dat ogenblik geen lijst met al die adressen kon worden bezorgd en dat verzoekende partij in ieder geval geantwoord heeft op 8 juli 2013 terwijl zij toen deze adressen ook niet had gekregen.

Het tegendeel blijkt ook niet uit de e-mail van 2 juli 2013 van verwerende partij met twee data voor een vergadering nu daarin wordt vermeld dat verwerende partij "nadat we deze week jullie antwoorden zullen ontvangen hebben op onze vragen" tijdens die vergadering die antwoorden verder wil uitdiepen. Hieruit - en nog daargelaten de vraag of dit anders niet veeleer het niet ingeroepen vertrouwensbeginsel zou betreffen, mocht verzoekende partij dan ook geenszins afleiden dat zij haar antwoorden later dan gevraagd mocht meedelen zeker niet de volgende week - maandag 8 juli 2013 - zoals zij deed. Zij sprak vervolgens bij e-mail van 2 juli 2013 als datum 12 juli 2013 af zonder aan te geven dat zij niet tijdig de antwoorden op de gestelde vragen zou kunnen meedelen of dat de doelstelling van dat gesprek onduidelijk was.

In de mate dat verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat verwerende partij in deze e-mail van 2 juli 2013, door te verwijzen naar het ontvangen van de antwoorden "deze week", niet langer stelt dat zij de antwoorden diende te verkrijgen op 4 juli 2013 doch een nieuwe termijn gaf, namelijk "deze week" en dat verzoekende partij vervolgens op 5 juli 2013, dus "per kerende"

uitstel vroeg, leidt dit niet *prima facie* tot een andere conclusie. Los van de vraag of verwerende partij dit al zou mogen, staat in de huidige stand van het geding niet vast dat verwerende partij hiermee voor verzoekende partij bedoelde af te wijken van de initiële termijn toegekend aan – en nageleefd door – de andere inschrijvers. Het argument dat verzoekende partij vervolgens per kerende op 5 juli 2013 uitstel vroeg is dan ook niet relevant. Voorts werd in ieder geval dit uitstel, indien dit al voldoende duidelijk werd gevraagd, niet uitdrukkelijk verleend zoals vereist lijkt via het bepaalde in voetnoot 1 bij punt 1.7 f van het bijzonder bestek en bijgevolg mocht verzoekende partij, zelfs in haar interpretatie van deze e-mail van 2 juli 2013, niet pas op 8 juli 2013 antwoorden. Dit is immers niet meer "deze week", maar volgende week.

Aldus toont verzoekende partij evenmin aan dat artikel 1.7 van het bestek werd geschonden of dat zij, op grond van dit artikel 1.7, erop kon vertrouwen dat uitstel zou worden verleend of rekening zou worden gehouden met haar laattijdige antwoorden.

11. In de mate dat verzoekende partij in dit middel voorts de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 'betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen' doordat in de bestreden beslissing geen nadere motivering wordt gegeven waarom geen rekening werd gehouden met haar laattijdige antwoorden, blijkt uit de beslissing dat hiermee geen rekening werd gehouden omdat deze antwoorden laattijdig zijn. Verzoekende partij toont niet aan hoe dit haar niet in staat stelde te oordelen of het zin heeft zich tegen die beslissing in rechte te verweren. Het tegendeel blijkt veeleer uit dit middel. Schending van de aangevoerde formele-motiveringsverplichting lijkt aldus niet aangetoond.

12. Gelet op het voorgaande dient niet nader te worden ingegaan op de uiteenzetting van verzoekende partij over wat haar score de rangschikking hadden moeten zijn. Die uiteenzetting steunt immers uitsluitend op de reeds verworpen grief dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met haar antwoorden. In de mate dat voorts nog wordt vermeld dat op een totaal van 3.058 te ijken balansen er 2.968 zijn die destijds verkocht werden door verzoekende partij, toont zij niet aan waarom dit diende te leiden tot een andere beoordeling van haar

offerte of rangschikking met het oog op het bepalen van de shortlist. Ook de opmerking dat haar prijs de beste was nu zij daar 50 op 50 scoort terwijl de prijs van de nv Intermes de hoogste moet zijn nu een score kreeg van 32, 56 toont dit niet aan. Aldus gaat verzoekende partij overigens ook voorbij aan het feit dat het bestek drie gunningscriteria bevat.

13. Bijgevolg is het middel niet ernstig.

VII. Besluit

14. Het middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen. Er is dan ook geen reden om nader in te gaan op de vordering tot het opleggen van een dwangsom aan verwerende partij.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Intermes tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vorderingen.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.
De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 oktober 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Dierk Verbiest**